

Sygn. akt **V Ca 3099/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Adrianna Szewczyk-Kubat
Protokolant:	sekr. sądowy Urszula Kujawska

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. Ś. (1), J. Ś., A. Ś. (2), P. K., M. Ż. i D. Ś.

przeciwko (...) Sp. z o. o. w W. (poprzednio (...) sp. z o.o. w W.)

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt II C 4940/17

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.

Adrianna Szewczyk-Kubat

Sygn. akt V Ca 3099/18

UZASADNIENIE

Powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. w W. kwot po 250 EURO tytułem odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwana wносиła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powodów na jej rzecz kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 27 marca 2018r. w sprawie II C 4940/17 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie oddalił powództwo oraz zasądził od powodów na rzecz pozwanej koszty postępowania w sprawie.

Apelację od powyższego wyroku wnieśli pozwani, zaskarżając orzeczenie w całości. Skarżący zarzucili Sądowi Rejonowemu naruszenie przepisów prawa, tj.: art. 5, 6 i 7 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów

w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, art.505⁴ § 1 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 217 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c., art. 229 k.p.c. w zw. z art.230 k.p.c.

Powodowie wnosili o zmianę wyroku i uwzględnienie powództwa oraz o zasądzenie na rzecz powodów kosztów postępowania za obydwie instancje.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja powodów zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji wziął pod uwagę, iż powództwo zostało oddalone przez Sąd Rejonowy z uwagi na przyjęcie braku legitymacji procesowej po stronie pozwanej. Sąd ten wskazał przy tym, że powodowie inaczej określili w pozwie lot, z którym wiązali swoje roszczenie, a dokonując w toku postępowania zmiany oznaczenia lotu dopuścili się niedozwolonej w postępowaniu uproszczonej zmiany powództwa. Skoro zaś nie mogli w tym zakresie zmienić powództwa, to w świetle udokumentowanych twierdzeń pozwanego to nie on był przewoźnikiem i nie powinien odpowiadać w postępowaniu.

Natomiast Sąd Okręgowy podzielił stanowisko pozwanego, że zmiana oznaczenia lotu przy tożsamości żądania, wskazaniu daty, trasy oraz godziny przelotu oraz wskazania podstawy prawnej żądania w postaci Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów nie stanowiła zmiany powództwa w rozumieniu przepisów k.p.c. Przedmiotowa zmiana powództwa może co prawda polegać na przekształceniu obu jego elementów składowych, a więc nie tylko żądania pozwu, ale i uzasadniających je okoliczności faktycznych bądź jednego z nich. Może ona przybrać postać zmiany ilościowej, polegającej na rozszerzeniu albo ograniczeniu pierwotnego żądania, bądź jakościowej prowadzącej do zmiany żądania - jego przedmiotu albo rodzaju żądanej ochrony prawnej - lub przekształcenia podstawy faktycznej powództwa, którą judykatura określa jako tzw. "wymianę przytoczeń" (tak motywy uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego - Cywilnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 1972 r., III PZP 17/70, OSNC 1973 r., Nr 5, poz. 72, wyroki Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2004r., II CK 144/04 i z dnia 20 października 2005 r. w sprawie IV CK 298/05).

Jednakże należało podkreślić, że zmianą powództwa nie są czynności procesowe mające charakter czystej rektyfikacji, a mianowicie takie jak sprostowanie lub uzupełnienie podstawy faktycznej pozwu albo jej nieistotna zmiana.

Przenosząc te uwagi ogólne na grunt rozpoznawanej apelacji Sąd Okręgowy uznał, że zakwestionowana przez Sąd I instancji zmiana niewątpliwie dotyczyła okoliczności faktycznej, jednego z parametrów oznaczenia konkretnego lotu. W tej mierze należało jednak zważyć, że w świetle okoliczności sprawy, w szczególności pozostałej treści pozwu oraz dołączonych do niego dokumentów nie budziło wątpliwości, iż od początku chodziło o opóźnienie lotu na trasie W. -S., który miał się odbyć w dniu 27 lipca 2016r. o godz. 23.55. Do pozwu zostały dołączone karty pokładowe, w których wskazano prawidłowy numer lotu: (...), natomiast istotnie powodowie wskazali w treści pozwu jako numer lotu (...). Co więcej, po wyjaśnieniu przez stronę powodową, iż nastąpiła omyłka w określeniu numeru lotu i dokonaniu w tym zakresie sprostowania okoliczności faktycznej, pozwany zdawał się nie kwestionować w dalszym ciągu swojej legitymacji podejmując się obrony merytorycznej w sprawie.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy stwierdził, iż powodowie dokonali jedynie sprostowania błędnego oznaczenia lotu, jednakże nie dokonali zmiany powództwa ani w sensie podmiotowym, ani przedmiotowym.

W tej sytuacji, ponieważ Sąd Rejonowy w ogóle nie odniósł się merytorycznie do żądania pozwu, ani do argumentów żadnej ze stron postępowania, nie przeprowadził też żadnego ze zgłoszonych przez te strony w sprawie dowodów, Sąd Okręgowy uznał, że doszło do nierozpoznania istoty sprawy w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. Co do nierozpoznania istoty sprawy należało bowiem podnieść, że zarówno w judykaturze, jak i orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że do nierozpoznania istoty sprawy dochodzi wówczas, gdy rozstrzygnięcie sądu pierwszej instancji nie odnosi się do

tego, co było przedmiotem sprawy, ale także wtedy, gdy sąd zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania albo merytorycznych zarzutów strony (tak orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2017r. I CZ 135/17, z dnia 14 grudnia 2017r. V Cz 72/17, z dnia 2 października 2014r. IV CZ 54/14, z dnia 4 września 2014r. II CZ 43/14, z dnia 4 września 2014r. II CZ 41/14, z dnia 9 stycznia 2001 r., I PKN 642/00, OSNAPiUS 2002, Nr 17, poz. 409; z dnia 5 lutego 2002 r., I PKN 845/00 OSNP 2004, Nr 3, poz. 46, z dnia 12 lutego 2002 r., I CKN 486/00, OSP 2003, Nr 3, poz. 36; z dnia 25 listopada 2003 r., II CK 293/02 niepubl.; z dnia 24 marca 2004 r., I CK 505/03, Monitor Spółdzielczy 2006, nr 6, s. 45; z dnia 16 czerwca 2011 r., I UK 15/11, OSNP 2012, nr 15-16, poz. 199, wyrok SA w Lublinie z dnia 20 listopada 2014r. I ACa 516/14).

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o art. 386 § 4 k.p.c. Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.